

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.1.2014
COM(2014) 1 final

2014/0005 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1236/2005 muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unionin neuvosto antoi kesäkuussa 2005 asetuksen (EY) N:o 1236/2005 tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen. Asetus tuli voimaan 30. heinäkuuta 2006.

Euroopan unionin perusoikeuskirjasta on tullut oikeudellisesti sitova Lissabonin sopimuksen tultua voimaan joulukuussa 2009. Sitä sovelletaan unionin toimielimiin, elimiin ja laitoksiin sekä jäsenvaltioihin silloin kun ne panevat täytäntöön unionin oikeutta.

Euroopan komissio muutti mainitun asetuksen liitteitä II ja III täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1352/2011, joka tuli voimaan 21. joulukuuta 2011. Ensisijaisena tarkoituksena oli ottaa käyttöön tiettyjä lääkevalmisteita koskeva vientivalvonta, jotta estetään tällaisten tuotteiden käyttäminen kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon (teloittaminen ruiskuttamalla tappava annos). Tähän muutokseen liittyivät asetuksen (EY) N:o 1236/2005 5 ja 6 artiklan soveltamista koskevat ohjeet, jotka esitettiin 20. joulukuuta 2011 hyväksytyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa SEC(2011) 1624.

Lisäksi komissio käynnisti prosessin asetuksen (EY) N:o 1236/2005 tarkistamiseksi kokonaisuudessaan, erityisesti siksi, että Euroopan parlamentti oli pyytänyt sitä 17. kesäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa¹. Keväällä 2012 komissio julkaisi hakemuspyyntön tarkoituksenaan perustaa asiantuntijaryhmä avustamaan tässä tarkistustehtävässä. Asiantuntijaryhmä kokoontui heinäkuun 2012 ja heinäkuun 2013 välisenä aikana Brysselissä kuusi kertaa asianomaisten komission yksiköiden kanssa.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1352/2011 julkaisemisen jälkeen useat EU:ssa toimivat lääkevalmisteiden valmistajat ilmaisivat vastustavansa tuotteidensa käyttämistä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Yhden lääkevalmisteen, johon ei sovelleta vientivalvontaa mutta jota voitaisiin käyttää tappavan annoksen ruiskuttamiseen Amerikan yhdysvalloissa, EU:ssa toimivat valmistajat ovat ilmoittaneet Euroopan komissiolle toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet sen varmistamiseksi, että niiden kolmansissa maissa toimivat jakelijat estävät kyseisen tuotteen toimitusten käyttämisen kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Sekä vientiä harjoittavat valmistajat että toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmaisseet, että nykyinen lääkevalmisteiden vientivalvontajärjestelmä on tarpeettoman raskas, sillä lääkevalmisteiden osuus vuosittaisista vientitoimista on suuri.

Asiantuntijaryhmä antoi tarkistusprosessiin merkittävän panoksen, joka koski pääasiassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöä sekä lainvalvontaan soveltuviksi markkinoituja tavaroita, joita voitaisiin käyttää kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen. Asiantuntijat kannattivat lisätoimenpiteitä ihmisoikeuksien rikkomisen estämiseksi mutta totesivat myös, että kaupalle asetettavia rajoitteita on arvioitava myös muiden näkökohtien perusteella kuin pelkän välineiden lainvalvontatarkoituksiin käytön kieltämisen perusteella.

¹ Päätöslauselma P7_TA(2010)0236 (EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 107).

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1 Kuolemanrangaistukseen liittyvä vientivalvonta

Joulukuun 21. päivästä 2011 alkaen liitteeseen III on sisältynyt jakso nimeltä ”Valmisteet, joita voi käyttää henkilöiden teloittamiseen ruiskuttamalla tappava annos”. Tähän liittyvää vientivalvontaa olisi sovellettava siten, että estetään tällaisten tuotteiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon kolmansissa maissa. Asetuksen (EY) N:o 1236/2005 nykyisessä tekstissä vahvistetaan vientivalvontajärjestelmä, jonka tavoitteena on estää EU:sta vietävien tavaroiden käyttäminen kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen. Tämän valvonnan tarkoituksen ja menettelytapojen selventämiseksi asetukseen olisi lisättävä erityinen luku vientivalvonnasta, jota olisi sovellettava, jotta estetään valvonnan piiriin kuuluvien tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, sekä erityinen luettelo valvonnan piiriin kuuluvista tavaroista (jäljempänä ’liite III a’).

Kidutus ja muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus ovat yleensä lainvastaisia, eikä niitä useinkaan harjoiteta maanlaajuisesti, varsinkin, kun kansainvälisissä sopimuksissa kidutus ja muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus kielletään poikkeuksetta. Toisaalta kuolemanrangaistuksesta säädetään yleensä laissa, jos maa ei ole poistanut sitä. Sen vuoksi on aiheellista pohtia, olisiko jokin maa vapautettava kuolemanrangaistuksen estämiseksi toteutettavasta valvonnasta.

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyä eurooppalaista yleissopimusta, jäljempänä ’Euroopan ihmisoikeussopimus’, täydennettiin vuonna 1983 kuudennella pöytäkirjalla, jossa kuolemanrangaistus poistettiin. Pöytäkirjassa valtioille annettiin mahdollisuus määrätä lainsäädännössään kuolemanrangaistus sodan tai sen välittömän uhan aikana tehdyistä teoista. Vuonna 2003 hyväksyttiin kolmastoista pöytäkirja, jossa kuolemanrangaistus poistettiin kaikissa olosuhteissa. EU:n jäsenvaltiot samoin kuin joukko muita maita, jotka ovat Euroopan neuvoston jäseniä, ratifioivat nämä pöytäkirjat. Albania, Andorra, Bosnia ja Hertsegovina, Georgia, Islanti, Liechtenstein, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Moldova, Montenegro, Norja, San Marino, Serbia, Sveitsi, Turkki ja Ukraina ovat ratifioineet ne ja poistaneet kuolemanrangaistuksen kaikissa olosuhteissa. Armenia ja Azerbaidžan ovat ratifioineet ainoastaan kuudennen pöytäkirjan.

Vuonna 1989 YK:n yleiskokous hyväksyi ja julisti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän toisen valinnaisen pöytäkirjan kuolemanrangaistuksen poistamisesta. Tämän pöytäkirjan osapuolina olevat valtiot sitoutuvat poistamaan kuolemanrangaistuksen, mutta 2 artiklassa sallitaan ratifioinnin tai liittymisen yhteydessä tehty varauma, jonka mukaan kuolemanrangaistus voidaan tuomita sota-aikana seuraamukseksi erittäin vakavasta sota-aikana tehdystä sotilaallista luonnetta omaavasta rikoksesta. EU:n jäsenvaltioiden ja useiden muiden Euroopan valtioiden lisäksi tämän pöytäkirjan osapuoliksi ovat varauksitta liittyneet Argentiina, Australia, Benin, Bolivia, Costa Rica, Djibouti, Ecuador, Etelä-Afrikka, Filippiinit, Guinea-Bissau, Honduras, Itä-Timor, Kanada, Kap Verde, Kirgisia, Kolumbia, Liberia, Madagaskar, Meksiko, Mongolia, Mosambik, Namibia, Nepal, Nicaragua, Panama, Paraguay, Ruanda, São Tomé ja Príncipe, Seychellit, Turkmenistan, Uruguay, Uusi-Seelanti, Uzbekistan ja Venezuela. Myös Azerbaidžan, Brasilia ja Chile ovat liittyneet pöytäkirjaan mutta tehneet 2 artiklan mukaisen varauksen.

Kun otetaan huomioon nämä vahvat kansainväliset sitoumukset, jotka on tehty joko Euroopan ihmisoikeussopimuksen kolmannentoista pöytäkirjan tai kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän toisen valinnaisen pöytäkirjan (ellei ole tehty 2 artiklan mukaisia varauksia) perusteella, vienti valtioihin, jotka

ovat jommankumman pöytäkirjan osapuolia, ei edellytä erityistä lupaa, jotta estettäisiin kyseisten tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, vaan vientiin voidaan käyttää yleistä vientilupaa. Tällaiseen lupaan olisi sovellettava asianmukaisia ehtoja, jotta nämä tavarat eivät päädy ilman toimivaltaisten viranomaisten etukäteisvalvontaa maahan, joka ei ole poistanut kuolemanrangaistusta. Yleistä lupaa olisi sen vuoksi käytettävä ainoastaan silloin, kun vietyjen tavaroiden loppukäyttäjä on sijoittautunut määrämaahan eikä tavaroita jälleenviedä toiseen maahan. Elleivät nämä edellytykset täyty, toimivaltaisilta viranomaisilta olisi haettava erityis- tai koontilupaa.

3.2 Luetteloihin sisältyviä tavaroita koskevat lisätoimenpiteet

Kun tarkastellaan tämänhetkistä vientivalvontaa, jota soveltamalla pyritään estämään EU:sta vietyjen tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, on ehdotettu nykyisten kaupan rajoitusten täydentämistä välityspalvelujen, teknisen avun ja kauttakuljetuksen rajoituksilla. Samanlaisia kysymyksiä tulee esiin myös tarkasteltaessa sitä, ovatko tällaiset rajoitukset välttämättömiä ja oikeasuhteisia estämään liitteessä III a lueteltujen tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon tai estämään liitteessä III lueteltujen tavaroiden käyttö kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen. Sen vuoksi näiden kysymysten ratkaisemiseksi riittää yhden arvioinnin tekeminen, vaikka sen tarkoitus ja mahdolliset siitä tehtävät poikkeukset olisivat erilaisia, jos lisärajoituksia pidetään välttämättöminä ja oikeasuhteisina.

3.2.1 Liitteessä II lueteltuihin tavaroihin liittyvät välityspalvelut

Liitteessä II lueteltujen välineiden ja tavaroiden osalta nykyiset säännökset (3 ja 4 artikla) kattavat jo nyt teknisen avun toimittamisen, ja tuonnin ja viennin määritelmillä varmistetaan, että kauttakuljetettavien välineiden ja tavaroiden saapuminen ja lähtö kuuluvat kieltojen piiriin. Tällaisiin välineisiin tai tavaroihin liittyvien välityspalvelujen tarjoamista ei ole kielletty. Asetuksessa (EY) N:o 428/2009, jolla perustetaan kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskeva EU:n valvontajärjestelmä, esitetään välityspalvelujen määritelmä, jonka perusteella voitaisiin kieltää EU:n ulkopuolella sijaitsevien välineiden tai tavaroiden välitys. Sillä lisättäisiin hyödyllinen ulottuvuus nykyiseen kieltoon, joka koskee ainoastaan EU:ssa sijaitsevia välineitä tai tavaroita. Koska liitteessä II lueteltujen välineiden tai tavaroiden ainoa käyttötarkoitus on kielletty, välityspalvelujen tarjoamisen kiello on välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide julkisen moraalin suojelemiseksi.

3.2.2 Liitteessä III tai liitteessä III a lueteltuihin tavaroihin liittyvät välityspalvelut ja tällaisten tavaroiden kauttakuljetus

Liitteessä III ja liitteessä III a lueteltujen välineiden tai tavaroiden vientiä valvotaan. Tällaisilla välineillä tai tavaroilla on sekä laillisia että laittomia käyttötarkoituksia. Tämä on niiden yhteinen ominaisuus asetuksella (EY) N:o 428/2009 valvottujen kaksikäyttötuotteiden kanssa. Kyseisessä asetuksessa ei säädetä kattavasta välityspalvelujen tarjoamisen valvonnasta, eikä sen perusteella myöskään kaikkia kauttakuljetettavia tavaroita valvota kokonaisvaltaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäistapauksessa ilmoittaa välittäjälle, että kyseiset tavarat on tarkoitettu tai voivat olla tarkoitettuja kokonaan tai osittain käyttöön, joka liittyy kemiallisten, biologisten tai ydinaseiden taikka muiden ydinräjähteiden kehittämiseen, tuotantoon, käsittelyyn, käyttöön, ylläpitoon, varastointiin, havaitsemiseen, tunnistamiseen tai levittämiseen taikka tällaisten aseiden maaliin saattamiseen soveltuvien ohjusten kehittämiseen, tuotantoon, ylläpitoon tai varastointiin. Samoilla perusteilla ne voivat kieltää myös tiettyjen tavaroiden kauttakuljetuksen.

Vaikka kidutuksen tai muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen ja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon kiellot perustuvat kansainväliseen oikeuteen, kauppaa koskevia vastaavia rajoituksia ei säännellä millään kansainvälisillä normeilla. Tämä erottaa asetuksen (EY) N:o 1236/2005 asetuksesta (EY) N:o 428/2009, jolla saatetaan voimaan useita kansainvälisiä vientivalvontajärjestelmiä. Koska vuoden 2009 asetus liittyy kansainväliseen turvallisuuteen, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden suorittama tiedustelutietojen keruu kemiallisista, biologisista ja ydinaseista ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmistä on pitkälle kehittyntä. Sen sijaan sellaisten välineiden tai tavaroiden osalta, joita voidaan käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, tällaisen tiedustelutiedon kerääminen on epätodennäköistä, eikä toimivaltaisilla viranomaisilla todennäköisesti ole tietoja, joita ne tarvitsisivat tiedottaakseen viejälle aiotusta lopullisesta käytöstä.

Silloin kun kaupan rajoituksia sovelletaan, ne eivät saisi ylittää sitä, mikä on tarpeellista. Tämän vaatimuksen katsotaan estävän liitteessä III tai liitteessä III a lueteltujen välineiden tai tavaroiden kauttakuljetuksen ja niihin liittyvien välityspalvelujen tarjonnan kattavan valvonnan. Tämä johtuu siitä, että niillä on laillisia käyttötarkoituksia, mutta niitä voidaan myös käyttää kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen tai kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Koska tällaiset toimet ovat julkisen moraalin vastaisia, EU:hun sijoittautuneet välittäjät eivät saisi hyötyä kaupasta, joka joko edistää tai muulla tavoin helpottaa tällaista toimintaa. Sen vuoksi olisi kiellettävä tällaiseen toimintaan liittyvien välityspalvelujen tarjonta kaikilta välittäjiltä, jotka ovat tietoisia siitä, että kolmanteen maahan toimitettavaksi tarkoitetut valvonnan piiriin kuuluvat välineet tai tavarat, jotka eivät kuitenkaan sijaitse EU:n alueella, ovat tai voivat olla tarkoitettuja tällaiseen käyttöön. Kieltoa sovellettaisiin myös silloin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on poikkeustapauksessa riittävät tiedot ilmoittaa aiotusta lopullisesta käytöstä välittäjälle.

Kauttakuljetettavat tavarat, jotka lähtevät EU:n tullialueelta kohti jossakin kolmannessa maassa sijaitsevaa määräpaikkaa, ovat tavaroita, jotka on kuljetettu jostakin toisesta kolmannesta maasta. Tietylle talouden toimijalle, joka on tietoinen siitä, että kyseiset tavarat ovat tai voivat olla tarkoitettuja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, määrättyä kieltoa viedä tällaisia tavaroita kolmanteen maahan sovellettaisiin tyypillisesti sellaiseen talouden toimijaan, joka ei ole sijoittautunut EU:hun, ja se olisi sen vuoksi pantava täytäntöön kolmannessa maassa. Koska kauttakuljetettavia tavaroita EU:n tullialueella kuljettavilla talouden toimijoilla ei yleensä ole tietoa loppukäyttäjistä, kiellon ulottamista kuljettajaan ei pidetä oikeasuhteisena. Näin ollen kielto, joka perustuisi talouden toimijan tietoon liitteessä III tai liitteessä III a lueteltujen kauttakuljetettavien tavaroiden suunnitellusta käytöstä, ei olisi asianmukainen.

3.2.3 Liitteessä III tai liitteessä III a lueteltuihin tavaroihin liittyvä tekninen apu

Liitteessä III tai liitteessä III a lueteltuihin tavaroihin liittyvän teknisen avun toimittamista kolmansille maille ei tällä hetkellä valvota. Asetuksessa (EY) N:o 428/2009 ei ole nimenomaista säännöstä teknisestä avusta, mutta siinä olevaan viennin määritelmään sisältyy (luetellun) teknologian ja ohjelmistojen siirto. Vaikka 'teknisen avun' merkitys saattaa olla hiukan laajempi kuin teknologian siirron, tällaiseen siirtoon sovelletaan kattavaa valvontaa. Asetuksella (EY) N:o 428/2009 saatetaan voimaan useita kansainvälisiä vientivalvontajärjestelmiä, ja se liittyy kansainväliseen turvallisuuteen. Sillä pyritään estämään kemiallisten, biologisten ja ydinaseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviämistä. Teknologian ja ohjelmistojen siirtoa valvotaan, jotta estetään eri maita

kehittämästä valmiuksiaan valmistaa tavaroita, joita EU valvoo ja joita se ei veisi kyseisiin maihin.

Asetuksella (EY) N:o 1236/2005 pyritään estämään toimitukset tietyille loppukäyttäjille, jotka käyttäisivät kyseisiä EU:sta peräisin olevia välineitä tai tavaroita kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen tai kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Sillä ei pyritä estämään kolmatta maata hankkimasta tällaisiin välineisiin tai tavaroihin liittyvää teknologiaa. Luetteloihin sisältyviin välineisiin tai tavaroihin liittyvän teknisen avun toimituksia koskevaa kattavaa valvontaa ei pidetä oikeasuhteisena. Koska kuolemanrangaistus, kidutus ja muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rankaiseminen on julkisen moraalin vastaista, EU:hun sijoittautuneet teknisen avun toimittajat eivät saisi hyötyä kaupasta, joka joko edistää tai muulla tavoin helpottaa tällaista toimintaa. Sen vuoksi olisi kiellettävä teknisen avun toimittaminen kaikilta, jotka ovat tietoisia siitä, että valvonnan piiriin kuuluvat välineet tai tavarat, joihin kolmannelle maalle toimitettu tekninen apu liittyy, ovat tai voivat olla tarkoitettuja tällaiseen käyttöön. Kieltoa sovellettaisiin myös silloin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on poikkeustapauksessa riittävät tiedot ilmoittaa teknisen avun toimittajalle niiden tavaroiden aiotusta lopullisesta käytöstä, joihin tekninen apu liittyy.

3.3 Kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen määritelmä

Asetuksessa (EY) N:o 1236/2005 käytetty kidutuksen määritelmä oli otettu vuonna 1984 tehdystä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisesta YK:n yleissopimuksesta. Vaikka ilmaus 'muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus' perustuu tähän YK:n kansainväliseen sopimukseen, sitä ei määritellä sopimuksessa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö osoittaa, että asetukseen (EY) N:o 1236/2005 sisältyvää määritelmää on pohdittava uudelleen. Kuten EU:n perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdassa määrätään, siltä osin kuin perusoikeuskirjan oikeudet vastaavat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa taattuja oikeuksia, niiden merkitys ja ulottuvuus ovat samat kuin mainitussa yleissopimuksessa.

Asetukseen (EY) N:o 1236/2005 sisältyvä määritelmä kattaa tällä hetkellä teot, jotka aiheuttavat ”huomattavaa kipua tai [...] kärsimystä”. Kidutuksen määritelmässä viitataan tekoihin, joilla aiheutetaan ”kovaa kipua tai [...] kärsimystä”. Sen sijaan, että näiden kahden tekotyypin välinen ero perustuu kivun tai kärsimyksen tasoeroihin, niiden erottamisessa toisistaan olisi otettava huomioon se, onko kivun tai kärsimyksen aiheuttaminen tarkoituksellista vai ei ja käytetäänkö kipua tai kärsimystä tarkoitukseen, joka sisältyy kidutuksen määritelmään. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin antoi 13. joulukuuta 2012 tuomion asiassa Khaled El-Masri v. Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia (kanne N:o 39630/09), jossa se totesi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan osalta aiempaan oikeuskäytäntöön viitaten seuraavaa:

196. Jotta huono kohtelu kuuluisi 3 artiklan soveltamisalaan, sen on täytettävä vakavuudeltaan tietyt vähimmäisvaatimukset. Näiden vähimmäisvaatimusten arviointi riippuu asian kaikista olosuhteista, kuten kohtelun kestosta, sen fyysisistä tai psyykkisistä vaikutuksista ja joissakin tapauksissa uhrin sukupuolesta, iästä ja terveydentilasta [...]. Muita tekijöitä ovat esimerkiksi se, missä tarkoituksessa kohtelu aiheutettiin ja mikä oli sen taustalla ollut aikomus tai motiivi [...].

197. Jotta voitaisiin määritellä, olisiko tietty kaltoinkohtelun muoto luokiteltava kidutukseksi, tuomioistuimen on otettava huomioon 3 artiklassa säädetty ero kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun välillä. Tämä ero näytetään

sisällytetyn yleissopimukseen, jotta 'kidutukseen' liittyvä erityisen häpeällinen leima kytkettäisiin ainoastaan tahalliseen epäinhimilliseen kohteluun, joka aiheuttaa hyvin vakavaa ja julmaa kärsimystä [...]. Kohtelun vakavuuden lisäksi siihen liittyy harkinnallisuuden elementti, kuten todetaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisessa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa, joka tuli voimaan 26. kesäkuuta 1987. Siinä kidutus määritellään kovan kivun tai kovan kärsimyksen tahalliseksi aiheuttamiseksi tietojen saamiseksi tai henkilön rankaisemiseksi tai pelottelemiseksi (Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 1 artikla) [...].

Molemmista määritelmistä on jätetty pois ainoastaan lainmukaisista seuraamuksista aiheutuva kipu ja kärsimys. Tämä kaipaa selvennystä. Vankeusrangaistus on periaatteessa lainmukainen seuraamus, mutta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mukaan kyseisen valtion on huolehdittava siitä, että vankeusolot on järjestetty ihmisarvoa kunnioittavalla tavalla, että toimenpiteen toteuttamisen tapa ja menetelmä eivät altista vapautensa menettänyttä henkilöä sellaiselle ahdingolle ja rasitukselle, jonka voimakkuus ylittää vapaudenmenetykseen normaalisti kuuluvan ja siitä välttämättä aiheutuvan kärsimyksen tason, ja että vankeuden käytännön vaatimukset huomioon ottaen henkilön terveys ja hyvinvointi varmistetaan asianmukaisesti. Oikeuskäytäntö osoittaa, että vankeusolosuhteiden kumulatiiviset vaikutukset voivat johtaa jopa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan rikkomiseen, erityisesti, jos sellit ovat liian täynnä ja olosuhteet ovat epähygieeniset. Seuraavissa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioissa on joitakin esimerkkejä tällaisista kyseisen artiklan rikkomisista:

- 15. heinäkuuta 2002, V. Kalashnikov v. Venäjä (kanne N:o 47095/99),
- 4. helmikuuta 2003, F. Van der Ven v. Alankomaat (kanne N:o 50901/99),
- 11. maaliskuuta 2004, P. Iorgov v. Bulgaria (kanne N:o 40653/98),
- 8. heinäkuuta 2004, I. Ilaşcu ym. v. Moldova ja Venäjä (kanne N:o 48787/99),
- 20. marraskuuta 2008, A. Işyar v. Bulgaria (kanne N:o 391/03),
- 2. heinäkuuta 2009, M. Kochetkov v. Viro (kanne N:o 41653/05),
- 16. heinäkuuta 2009, I. Sulejmanovic v. Italia (kanne N:o 22635/03),
- 10. tammikuuta 2012, S. Ananyev ym. v. Venäjä (kanteet N:o 42525/07 ja 60800/08),
- 22. toukokuuta 2012, T. Idalov v. Venäjä (kanne N:o 5826/03).

3.4 Täytäntöönpanovalta tai siirretty toimivalta

Asetuksessa (EY) N:o 1236/2005 Euroopan komissiolle annetaan valtuudet muuttaa liitteitä. Muiden kuin liitteen I osalta komissiota avustaa jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea. Asetuksessa (EU) N:o 182/2011 kuvattua tarkastelumenettelyä sovelletaan (asetuksen 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla).

Komissio on tehnyt ehdotukset siirretyn toimivallan ja täytäntöönpanovallan myöntämisestä yhteisen kauppapolitiikan alalla (KOM(2011) 82 ja KOM(2011) 349). Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät kesäkuussa 2013 yhteisymmärrykseen näitä komission ehdotuksia koskevasta etenemistavasta. Niiden odotetaan antavan vuoden 2013 loppupuolella asetuksen, jolla muun muassa muutetaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1236/2005 hyväksymällä toimivallan siirto.

Sen sijaan kysymystä siitä, pitäisikö tiettyjen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1236/2005 liitteiden muuttamiseen soveltaa kiireellistä menettelyä, ei ole käsitelty. Komissio pitää tällaista menettelyä asianmukaisena muutettaessa kiellettyjen ja valvottujen tavaroiden luetteloita, erityisesti, jos markkinoille tulee uusia välineitä tai tavaroita. On erittäin tärkeää toteuttaa asianmukainen toimenpide välittömästi, jotta tällaisten tavaroiden varastoja ei ehdi kertyä sen kahden kuukauden kuluessa, jonka aikana Euroopan parlamentin ja neuvoston on ilmaistava mahdollinen toimenpidettä koskeva vastustuksensa (ellei aikaa pidennetä).

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1236/2005 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1236/2005² hyväksyttiin vuonna 2005, ja se tuli voimaan 30 päivänä heinäkuuta 2006. Euroopan parlamentin vuonna 2010 esittämien pyyntöjen vuoksi ja koska oli saatu viitteitä siitä, että unionista vietyjä lääkkeitä oli käytetty kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon kolmannessa maassa, kyseisen asetuksen liitteissä II ja III olevia luetteloja kielletyistä ja valvotuista tavaroista muutettiin komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1352/2011³. Komissio tarkasteli asiantuntijaryhmän avustuksella, oliko asetukseen (EY) N:o 1236/2005 ja sen liitteisiin tarpeen tehdä muita muutoksia.
- (2) Euroopan unionin perusoikeuskirjasta tuli oikeudellisesti sitova, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009⁴. Asetuksessa (EY) N:o 1236/2005 käytetty kidutuksen määritelmä on otettu kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisesta Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1984 yleissopimuksesta, ja se on edelleen pätevä. 'Muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen' määritelmää ei ole yleissopimuksessa, ja sitä olisi muutettava vastaamaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Olisi aiheellista selkeyttää myös termin 'lainmukaiset seuraamukset' merkitystä 'kidutuksen' ja 'muun julman, epäinhimillisen

² Neuvoston asetus (EY) N:o 1236/2005, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2005, tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen (EUVL L 200, 30.7.2005, s. 1).

³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1352/2011, annettu 20 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1236/2005 muuttamisesta (EUVL L 338, 21.12.2011, s. 31).

⁴ EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen' määritelmien yhteydessä ottaen huomioon kyseinen oikeuskäytäntö sekä kuolemanrangaistusta koskeva unionin politiikka.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1236/2005 5, 6 ja 7 artiklassa perustetaan vientilupajärjestelmä, jonka tarkoituksena on estää kyseisten tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen.
- (4) Nämä toimenpiteet eivät saisi ylittää sitä, mikä on oikeasuhteista. Niillä ei sen vuoksi saisi estää laillisiin hoitotarkoituksiin käytettävien lääkevalmisteiden vientiä.
- (5) Koska kuolemanrangaistus ja toisaalta kidutus ja muu julma, epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rankaiseminen ovat luonteeltaan erilaisia, on aiheellista luoda erityinen vientilupajärjestelmä, jonka tarkoituksena on estää tiettyjen tavaroiden käyttö kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Tällaisen järjestelmän yhteydessä olisi otettava huomioon se, että lukuisat maat ovat poistaneet kuolemanrangaistuksen kokonaan ja antaneet asiaa koskevan kansainvälisen sitoumuksen. Koska on olemassa riski, että kyseisiä tavaroita jälleenviedään maihin, jotka eivät ole toimineet näin, olisi säädettävä tietyistä edellytyksistä ja vaatimuksista, jotka koskevat viennin sallimista maihin, jotka ovat poistaneet kuolemanrangaistuksen. Sen vuoksi on aiheellista myöntää yleinen vientilupa viennille sellaisiin maihin, jotka ovat poistaneet kuolemanrangaistuksen kokonaan ja vahvistaneet sen kansainvälisellä sitoumuksella.
- (6) Jos jokin maa ei ole poistanut kuolemanrangaistusta tällä tavoin, toimivaltaisten viranomaisten olisi vientilupahakemusta käsitellessään tarkistettava, onko olemassa riski, että loppukäyttäjä määrämaassa voisi käyttää vietyjä tavaroita kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Olisi säädettävä asianmukaisista ehdoista ja vaatimuksista, joilla valvotaan loppukäyttäjän toteuttamaa näiden tavaroiden myyntiä tai siirtoa kolmansille osapuolille. Jos saman viejän ja loppukäyttäjän välillä tapahtuu useita kuljetuksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkistaa loppukäyttäjän asema säännöllisin väliajoin, esimerkiksi kuuden kuukauden välein, sen sijaan, että tehtäisiin tarkistuksia jokaisen vientiluvan myöntämisen yhteydessä, tämän kuitenkin vaikuttamatta niiden oikeuteen mitätöidä vientilupa, keskeyttää sen soveltaminen, muuttaa sitä tai peruuttaa se asetuksen (EY) N:o 1236/2005 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (7) Viejiin kohdistuvan hallinnollisen rasituksen rajoittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava myöntää viejälle koontilupa, joka kattaa kaikki kyseiseltä viejältä lähtevät lääkevalmisteiden kuljetukset tietyille loppukäyttäjälle tietyn ajanjakson ajan ja jossa tarvittaessa määritetään loppukäyttäjän tavaranomaista kyseisten tavaroiden käyttöä vastaava määrä. Tällainen lupa olisi asetuksen (EY) N:o 1236/2005 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti voimassa enintään 12 kuukautta, ja sitä voitaisiin jatkaa enintään 12 kuukaudella.
- (8) Koontiluvan myöntäminen olisi asianmukaista siinä tapauksessa, että valmistajan on vietävä asetuksella (EY) N:o 1236/2005 valvottuja lääkevalmisteita jakelijalle maassa, joka ei ole poistanut kuolemanrangaistusta, edellyttäen, että viejä ja jakelija ovat tehneet oikeudellisesti sitovan sopimuksen, jossa jakelijan edellytetään soveltavan asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä lääkevalmisteita käytetä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1236/2005 piiriin kuuluviin lääkevalmisteisiin voidaan kohdistaa valvontaa huumausaineita ja psykotrooppisia aineita koskevien kansainvälisten sopimusten, kuten vuonna 1971 tehdyn psykotrooppisia aineita koskevan

yleissopimuksen, mukaisesti. Koska tällaisen valvonnan tarkoituksena ei ole estää kyseisten lääkevalmisteiden käyttämistä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, vaan estää laitonta huumausainekauppaa, kansainvälisen valvonnan lisäksi olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 1236/2005 mukaista vientivalvontaa. Jäsenvaltioita olisi kuitenkin kannustettava käyttämään molempien valvontajärjestelmien soveltamiseen yhtä ainoaa menettelyä.

- (10) Viejiin kohdistuvan hallinnollisen rasituksen rajoittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava myöntää viejälle sellaiset tavarat kattava koontilupa, joita valvotaan tarkoituksena estää niiden käyttö kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 1236/2005 mukaista vientivalvontaa ei pitäisi soveltaa tavaroihin, joiden vientiä valvotaan neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP⁵, neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 258/2012⁷ mukaisesti.
- (12) Unionissa toimivilta välittäjiltä on tarpeen kieltää välityspalvelujen tarjoaminen sellaisten tavaroiden osalta, joiden vienti ja tuonti on kielletty siksi, että kyseisiä tavaroita ei käytännössä voi käyttää muuhun tarkoitukseen kuin kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen. Tällaisten palvelujen tarjoamisen kieltäminen edistää myös julkisen moraalien suojelemista.
- (13) Kun sovelletaan vientivalvontaa, kaikkiin luetteloihin sisältyviin tavaroihin liittyvien välityspalvelujen tarjoaminen ja teknisen avun toimittaminen olisi kiellettävä, jos välittäjä tai teknisen avun toimittaja on tietoinen siitä, että kyseiset tavarat ovat tai voivat olla tarkoitettuja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kun valvonnan tarkoituksena on kieltää tavaroiden käyttö tällaisen rangaistuksen täytäntöönpanoon, tai kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, kun valvonnan tarkoituksena on estää tällainen käyttö. Talouden toimijalla on syytä epäillä, että tavarat ovat tai voivat olla tarkoitettuja tällaiseen laittomaan käyttöön, muun muassa silloin kun toimivaltainen viranomais on ilmoittanut sille, että tavarat ovat tai voivat olla tarkoitettuja tällaiseen laittomaan käyttöön.
- (14) Jotta talouden toimijoille ja toimeenpanoviranomaisille annettaisiin jonkin verran aikaa tehdä toimintamenettelyihinsä muutokset, jotka ovat tarpeen näiden kieltojen noudattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, olisi määritettävä lyhyt siirtymäaika.
- (15) On aiheellista velvoittaa tulliviranomaiset jakamaan tiettyjä tietoja muiden tulliviranomaisten kanssa ja niiden havaitessa kiellettyä tavaroiden vientiä tai tuontia

⁵ Neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, vahvistettu 8 päivänä joulukuuta 2008, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99).

⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 428/2009, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009, kaksikäyttötuotteiden vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta (EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 258/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta ja ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientiluvasta ja tuonti- ja kauttakuljetusmenettelyistä (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 1).

tai sellaisten tavaroiden vientiä, joille ei ole myönnetty vaadittua lupaa, ilmoittamaan siitä toimivaltaisille viranomaisille, jotta rikkomiseen syyllistyneelle talouden toimijalle voidaan määrätä seuraamuksia.

- (16) On aiheellista selventää, että siltä osin kuin kyseessä ovat henkilötiedot, tietojen käsittelyn ja vaihdon yhteydessä olisi noudatettava henkilötietojen käsittelyä ja vaihtoa koskevia sovellettavia sääntöjä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁹ säädettyjen sääntöjen mukaisesti.
- (17) Komissiolle olisi asetuksen (EY) N:o 1236/2005 soveltamisessa tarvittavien säännösten antamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen asetuksen liitteiden I, II, III, III a, III b, IV ja V muuttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (18) On aiheellista huolehtia komission säädöksen välittömästä soveltamisesta, jos asetuksen (EY) N:o 1236/2005 liitteen II, III tai III a muuttamisen yhteydessä on pakottavia kiireellisyysyitä tällaisen muutoksen tekemiseen.
- (19) Komissio ei hanki välineitä lainvalvontatarkoituksiin, koska se ei ole vastuussa yleisen järjestyksen ylläpidosta, rikosoikeudenkäynneistä eikä rikosoikeudellisten päätösten täytäntöönpanosta. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön menettely sen varmistamiseksi, että komissio saa tiedot luetteloihin sisällyttämistä, unionissa kaupan olevista lainvalvontavälineistä ja tuotteista, jotta voidaan huolehtia kiellettyjen ja valvonnan piiriin kuuluvien tavaroiden luetteloiden ajan tasalle saattamisesta uuden kehityksen huomioon ottamiseksi. Komission olisi ilmoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista jäsenvaltioilta saamistaan asianmukaisesti perustelluista pyynnöistä lisätä tavaroita liitteeseen II, liitteeseen III tai liitteeseen III a ennen kuin se päättää asianomaisen liitteen muuttamisesta,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston asetus (EY) N:o 1236/2005 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan unionin säännöt, joilla säännellään kolmansien maiden kanssa käytävää sellaisten tavaroiden kauppaa, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, sekä tällaisiin tavaroihin liittyvää välityspalvelujen tarjoamista ja teknisen avun toimittamista.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) ”kidutuksella” kaikkia tekoja, joilla henkilölle aiheutetaan tahallisesti kovaa kipua tai joko ruumiillista tai henkistä kärsimystä tietojen tai tunnustuksen saamiseksi häneltä tai kolmannelta henkilöltä, hänen rankaisemisekseen teosta, jonka hän tai kolmas henkilö on tehnyt taikka hänen tai kolmannen henkilön epäillään tehneen, hänen tai kolmannen henkilön pelottelemiseksi tai pakottamiseksi taikka minkälaiseen tahansa syrjintään perustuvasta syystä, kun virkamies tai muu virallisessa asemassa toimiva henkilö aiheuttaa sellaista kipua tai kärsimystä, yllyttää tai suostuu niiden aiheuttamiseen tai hyväksyy sen hiljaisesti. Kidutusta ei kuitenkaan ole kipu tai kärsimys, joka aiheutuu pelkästään lainmukaisista seuraamuksista joko niihin kuuluvana tai niihin liittyvänä, mutta kidutusta on kipu tai kärsimys, jonka aiheuttavat vankeusolosuhteiden puutteiden, kuten majoitusolosuhteiden ahtauden, hygienian tai sairaanhoidon ja lääkintäavun puutteen, ulkomaailmaan kohdistuvan yhteydenpidon kieltämisen tai vankeusolosuhteiden virikkeettömyyden, kumulatiiviset vaikutukset riippumatta siitä, onko vankilasta tai muusta vankien säilytyspaikasta vastuussa olevilla erityistä tai selvää tarkoitusta aiheuttaa kipua tai kärsimystä, vaikka luonnollinen henkilö olisi menettänyt vapautensa lainmukaisesti. Kuolemanrangaistusta ei katsota lainmukaiseksi seuraamukseksi missään olosuhteissa;

b) ”muulla julmalla, epäinhimillisellä tai halventavalla kohtelulla tai rankaisemisella” kaikkia tekoja, joilla henkilölle aiheutetaan kovaa kipua tai joko ruumiillista tai henkistä kärsimystä, kun virkamies tai muu virallisessa asemassa toimiva henkilö aiheuttaa sellaista kipua tai kärsimystä, yllyttää tai suostuu niiden aiheuttamiseen tai hyväksyy sen hiljaisesti. Sitä ei kuitenkaan ole kipu tai kärsimys, joka aiheutuu pelkästään lainmukaisista seuraamuksista joko niihin kuuluvana tai niihin liittyvänä, mutta sitä on kipu tai kärsimys, jonka aiheuttavat vankeusolosuhteiden puutteiden, kuten majoitusolosuhteiden ahtauden, hygienian tai sairaanhoidon ja lääkintäavun puutteen, ulkomaailmaan kohdistuvan yhteydenpidon kieltämisen tai vankeusolosuhteiden virikkeettömyyden, kumulatiiviset vaikutukset riippumatta siitä, onko vankilasta tai muusta vankien säilytyspaikasta vastuussa olevilla erityistä tai selvää tarkoitusta aiheuttaa kipua tai kärsimystä, vaikka luonnollinen henkilö olisi menettänyt vapautensa lainmukaisesti. Kuolemanrangaistusta ei katsota lainmukaiseksi seuraamukseksi missään olosuhteissa;”

b) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) ”toimivaltaisella viranomaisella” liitteessä I lueteltuja jäsenvaltioiden viranomaisia, joilla on 8 artiklan nojalla valtuudet tehdä lupahakemusta koskeva päätös;”

c) Lisätään i alakohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”j) ”unionin tullialueella” neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92* 3 artiklassa tarkoitettua aluetta;

k) ”välityspalveluilla”

- a) sellaisista liiketapahtumista neuvottelemista tai sellaisten liiketapahtumien järjestelemistä, joiden tavoitteena on kyseessä olevien tavaroiden osto, myynti tai toimitus kolmannesta maasta toiseen kolmanteen maahan; tai
- b) kolmannessa maassa sijaitsevien kyseessä olevien tavaroiden myyntiä tai ostoa niiden siirtämiseksi johonkin toiseen kolmanteen maahan.

Tässä asetuksessa pelkkä liitännäispalvelujen tarjoaminen ei kuulu tämän määritelmän soveltamisalaan. Liitännäispalveluja ovat kuljetus-, rahoitus-, vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelut sekä yleinen mainonta ja myynninedistäminen.

l) ”välittäjällä” luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai kumppania, jolla on asuinpaikka unionin jäsenvaltiossa tai joka on sijoittautunut unionin jäsenvaltioon ja joka tarjoaa k alakohdassa määriteltyjä palveluja unionista kolmannen maan alueelle;

m) ”teknisen avun toimittajalla” luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai kumppania, jolla on asuinpaikka unionin jäsenvaltiossa tai joka on sijoittautunut unionin jäsenvaltioon ja joka toimittaa f alakohdassa määriteltyä teknistä apua unionista kolmannen maan alueelle;

n) ”viejällä” luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä tai kumppania, jonka puolesta vienti-ilmoitus tehdään eli henkilöä, jolla vienti-ilmoituksen vastaanottamisen ajankohtana on sopimus kyseisessä kolmannessa maassa olevan vastaanottajan kanssa ja jolla on tarvittava valtuutus päättää tavaroiden lähettämisestä unionin tullialueelta. Jollei vientisopimusta ole tehty tai jollei sopimuksen haltija toimi omasta puolestaan, viejällä tarkoitetaan henkilöä, jolla on tarvittava valta päättää tavaran lähettämisestä unionin tullialueelta. Jos oikeus määrätä tavarasta viennin perusteena olevan sopimuksen mukaan kuuluu unionin ulkopuolelle sijoittautuneelle henkilölle, viejänä pidetään unioniin sijoittautunutta sopimuspuolta;

o) ”unionin yleisellä vientiluvalla” vientilupaa, joka on myönnetty tiettyihin määränpäävaltioihin suuntautuvaa vientiä varten kaikille viejille, jotka noudattavat liitteessä III b lueteltuja vientiluvan käytön edellytyksiä ja vaatimuksia;

p) ”yksittäisellä vientiluvalla” yhdelle tietylle viejälle myönnettyä lupaa, joka kattaa yhden tai useamman tavaran viennin yhdelle kolmannessa maassa sijaitsevalle loppukäyttäjälle tai vastaanottajalle;

q) ”vientä koskevalla koontiluvalla” yhdelle tietylle viejälle tai, jos viejä on liitteeseen III a sisältyvien tavaroiden valmistaja, jakelijalle tietyn tavaralajin osalta myönnettyä lupaa, joka kattaa viennin yhdelle tai useammalle määritetylle loppukäyttäjälle;

r) ”jakelijalla” talouden toimijaa, joka harjoittaa lääkevalmisteisiin tai tehoaineisiin liittyvää tukkukauppatoimintaa, kuten hankkii lääkevalmisteita tai tehoaineita valmistajilta tai pitää hallussaan, toimittaa tai vie tällaisia tuotteita; tukkukauppatoimintaan eivät kuulu sairaaloiden, farmaseuttien tai terveydenhuollon ammattilaisten ainoastaan lääkevalmisteiden toimittamiseksi yleisölle suorittamat hankinnat.

* Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikodeksista (EYVL L 301, 19.10.1992, s. 1).”

- 3) Lisätään 4 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Välityspalvelujen kieltäminen

Kielletään välittäjiä tarjoamasta yhdellekään kolmannessa maassa olevalle henkilölle, yhteisölle tai elimelle välityspalveluja, jotka liittyvät liitteessä II lueteltuihin tavaroihin, näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. Liitteessä III lueteltujen tavaroiden vientiin tarvitaan näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tavaroille, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen kautta, eli tavaroille, joille ei ole osoitettu muuta tulliselvitysmuotoa kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 91 artiklan mukainen ulkoinen passitusmenettely, mukaan lukien muiden kuin unionitavaroiden varastointi valvontaryhmään I kuuluvalla vapaa-alueella tai vapaavarastoon.

Liite III sisältää seuraavat tavarat, joita voi käyttää kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen:

- a) ensisijaisesti lainvalvonnassa käytettävät tavarat; ja
- b) välineet ja tuotteet, jotka ovat rakenteeltaan ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sellaisia, että niitä voidaan käyttää kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen.

Liite III ei sisällä seuraavia tavaroita:

- a) ampuma-aseet, joita valvotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 258/2012;
- b) kaksikäyttötuotteet, joita valvotaan neuvoston asetuksella (EY) N:o 428/2009; ja
- c) tavarat, joita valvotaan neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP mukaisesti.”

5) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- ”1. Toimivaltaiset viranomaiset päättävät liitteessä III a lueteltujen tavaroiden vientiä koskevista lupahakemuksista tapauskohtaisesti ottaen huomioon kaikki merkitykselliset näkökohdat, erityisesti sen, onko toinen jäsenvaltio hylännyt olennaisesti samanlaista vientiä koskevan hakemuksen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana, ja aiottuun lopulliseen käyttöön ja luvan kiertämisen vaaraan liittyvät näkökohdat.”

6) Lisätään 7 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Tiettyjen palvelujen kieltäminen

1. Kielletään välittäjää tarjoamasta yhdellekään kolmannessa maassa olevalle henkilölle, yhteisölle tai elimelle välityspalveluja, jotka liittyvät liitteessä III lueteltuihin tavaroihin, näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta, jos välittäjä tietää tai tällä on syytä epäillä, että jokin osa tällaisten tavaroiden kuljetuksesta on tai voi olla tarkoitettu käytettäväksi kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen maassa, joka ei kuulu unionin tullialueeseen.

2. Kielletään teknisen avun toimittajaa toimittamasta yhdellekään kolmannessa maassa olevalle henkilölle, yhteisölle tai elimelle teknistä apua, joka liittyy liitteessä III lueteltuihin tavaroihin, näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta, jos tällaisen avun toimittaja tietää tai tällä on syytä epäillä, että jotkin tai kaikki tällaisista tavaroista ovat tai voivat olla tarkoitettuja käytettäväksi kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen maassa, joka ei kuulu unionin tullialueeseen.”
- 7) Lisätään 7 a artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”III a LUKU

Tavarat, joita voidaan käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon

7 b artikla

Viennin luvanvaraisuus

1. Liitteessä III a lueteltujen tavaroiden vientiin tarvitaan näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta lupa. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tavaroille, jotka ainoastaan kulkevat unionin tullialueen kautta, eli tavaroille, joille ei ole osoitettu muuta tulliselvitysmuotoa kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 91 artiklan mukainen ulkoinen passitusmenettely, mukaan lukien muiden kuin unionitavaroiden varastointi valvontaryhmään I kuuluvalla vapaa-alueella tai vapaavarastoon.
- Liite III a sisältää tavarat, joita voidaan käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja jotka yksi tai useampi kolmas maa, joka ei ole poistanut kuolemanrangaistusta, on hyväksynyt tai joita se on tosiasiallisesti käyttänyt kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon. Siihen eivät kuulu
- a) ampuma-aseet, joita valvotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 258/2012;
 - b) kaksikäyttötuotteet, joita valvotaan neuvoston asetuksella (EY) N:o 428/2009 ja
 - c) tavarat, joita valvotaan neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP mukaisesti.
2. Jos lääkevalmisteiden vienti edellyttää tämän asetuksen mukaista vientilupaa ja tällaiseen vientiin sovelletaan myös jonkin huumausaineita ja psykotrooppisia aineita koskevan kansainvälisen sopimuksen, kuten vuonna 1971 tehdyn psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen, mukaisia lupavaatimuksia, jäsenvaltiot voivat käyttää yhtä ainoaa menettelyä niille tässä asetuksessa ja kyseisessä yleissopimuksessa asetettujen velvoitteiden täyttämiseen.

7 c artikla

Vientiluvan myöntämisperusteet

1. Toimivaltaiset viranomaiset päättävät liitteessä III a lueteltujen tavaroiden vientiä koskevista lupahakemuksista tapauskohtaisesti ottaen huomioon kaikki merkitykselliset näkökohdat, erityisesti sen, onko toinen jäsenvaltio hylännyt olennaisesti samanlaista vientiä koskevan hakemuksen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana, ja aiottuun lopulliseen käyttöön ja luvan kiertämisen vaaraan liittyvät näkökohdat.

2. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää lupaa, jos on perusteltu syy olettaa, että liitteessä III a lueteltuja tavaroita saatetaan käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon kolmannessa maassa.
3. Lopullisen käytön ja luvan kiertämisen vaaran selvittämiseksi sovelletaan seuraavia suuntaviivoja:
 - 3.1. Jos jotakin liitteessä III a lueteltua tehoainetta sisältävän lääkevalmisteen valmistaja hakee lupaa tällaisen tuotteen viemiseksi kolmannessa maassa toimivalle jakelijalle, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava viejän ja jakelijan tekemät sopimusjärjestelyt ja toimenpiteet, jotka ne toteuttavat sen varmistamiseksi, ettei kyseisiä lääkevalmisteita käytetä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon.
 - 3.2. Jos lupaa haetaan liitteessä III a lueteltujen tavaroiden viemiseksi loppukäyttäjälle kolmannessa maassa, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava luvan kiertämisen vaara ottaen huomioon sovellettavat sopimusjärjestelyt ja loppukäyttäjän allekirjoittama selvitys lopullisesta käytöstä, jos tällainen selvitys esitetään. Ellei selvitystä lopullisesta käytöstä esitetä, on viejän vastuulla osoittaa, kuka loppukäyttäjä on ja mihin tarkoitukseen hän käyttää tavaroita. Ellei viejä esitä riittäviä tietoja luvan kiertämisen vaaran arvioimiseksi, toimivaltaisella viranomaisella katsotaan olevan perusteltu syy olettaa, että tavaroita saatetaan käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon.

7 d artikla

Tiettyjen palvelujen kieltäminen

1. Kielletään välittäjää tarjoamasta yhdellekään kolmannessa maassa olevalle henkilölle, yhteisölle tai elimelle välityspalveluja, jotka liittyvät liitteessä III a lueteltuihin tavaroihin, näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta, jos välittäjä tietää tai tällä on syytä epäillä, että jokin osa tällaisten tavaroiden kuljetuksesta on tai voi olla tarkoitettu kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon maassa, joka ei kuulu unionin tullialueeseen.
 2. Kielletään teknisen avun toimittajaa toimittamasta yhdellekään kolmannessa maassa olevalle henkilölle, yhteisölle tai elimelle teknistä apua, joka liittyy liitteessä III a lueteltuihin tavaroihin, näiden tavaroiden alkuperästä riippumatta, jos teknisen avun toimittaja tietää tai tällä on syytä epäillä, että jotkin tai kaikki tällaisista tavaroista ovat tai voivat olla tarkoitettuja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon maassa, joka ei kuulu unionin tullialueeseen.”
- 8) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Lupatyypit ja myöntävät viranomaiset

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön liitteessä III b esitetty unionin yleinen vientilupa tietyn viennin osalta.

Sen jäsenvaltion, johon viejä on sijoittautunut, toimivaltainen viranomainen voi kieltää viejää käyttämästä tätä lupaa, jos on perusteltu syy epäillä viejän kykyä noudattaa tällaisen luvan ehtoja tai vientivalvontalainsäädännön säännöksiä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja kaikista viejistä, joilta on evätty oikeus käyttää unionin yleistä vientilupaa, paitsi jos ne katsovat, että

tietty viejä ei yritä viedä liitteessä III a lueteltuja tavaroita toisen jäsenvaltion kautta. Tähän tarkoitukseen on käytettävä tietojenvaihtoon tarkoitettua suojattua ja koodattua järjestelmää.

2. Sen jäsenvaltion, johon viejä on sijoittautunut, liitteessä I mainittu toimivaltainen viranomais myöntää luvan muuhun kuin 1 kohdassa tarkoitettuun vientiin, jota varten tarvitaan lupa tämän asetuksen nojalla. Tällainen lupa voi olla yksittäinen lupa tai koontilupa, jos se koskee liitteessä III tai liitteessä III a lueteltuja tavaroita. Liitteessä II lueteltuja tavaroita koskevan luvan on oltava yksittäinen lupa.
3. Sen jäsenvaltion, johon museo on sijoittautunut, liitteessä I mainittu toimivaltainen viranomais myöntää luvan tuontiin, jota varten tarvitaan lupa tämän asetuksen nojalla. Liitteessä II lueteltuja tavaroita koskevan luvan on oltava yksittäinen lupa.
4. Luvan liitteessä II lueteltuihin tavaroihin liittyvän teknisen avun toimittamiseen myöntää
 - a) liitteessä I mainittu palvelun toimittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomais, jos apu toimitetaan kolmannessa maassa sijaitsevalle museolle; tai
 - b) liitteessä I mainittu museon sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomais, jos apu toimitetaan unionissa sijaitsevalle museolle.
5. Hakijoiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille kaikki vientiä koskevia yksittäisiä lupia ja koontilupia tai tuontia koskevia yksittäisiä lupia koskevien hakemustensa kannalta tarpeelliset tiedot, jotta toimivaltaiset viranomaiset saavat täydelliset tiedot erityisesti loppukäyttäjistä, määrämaasta ja tavaroiden lopullisesta käytöstä. Luvan saaminen saattaa edellyttää tarvittaessa selvitystä lopullisesta käytöstä.
6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, valmistajan tai jakelijan aikoessa viedä lääkevalmisteita valmistajan on toimitettava tiedot järjestelyistä ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu sen estämiseksi, että näitä tuotteita käytetään kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, sekä määrämaasta ja, jos tiedot ovat saatavilla, tavaroiden lopullisesta käytöstä ja loppukäyttäjistä.
7. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä yksittäisiä lupia tai koontilupia koskevat hakemukset kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä määritettävässä määräajassa.”
- 9) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”5. Kaikki tässä artiklassa edellytetyt ilmoitukset on tehtävä käyttäen tietojenvaihtoon tarkoitettua suojattua ja koodattua järjestelmää.”
- 10) Lisätään 11 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”11 a artikla

Tulliviranomaisten tiedonvaihto

1. Tulliviranomaisten on vaihdettava merkityksellisiä tietoja tullialan riskinhallintatarkoituksia varten komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 4 g artiklan mukaisesti.*
2. Tulliviranomaiset ilmoittavat kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jos 3 tai 4 artiklassa kiellettyjen tavaroiden vientiä tai tuontia tapahtuu.

Tulliviranomaiset ilmoittavat tällaisille toimivaltaisille viranomaisille myös viennistä ilman 5 tai 7 b artiklassa tarkoitettua lupaa.

* Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).”

11) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 15 a artiklan mukaisesti liitteiden I, II, III, III a, III b, IV ja V muuttamiseksi. Liitteessä I olevia jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia koskevia tietoja muutetaan jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta.

Tämän artiklan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 15 b artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy liitteiden II, III tai III a muuttamiseen.”

12) Lisätään 12 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Pyynnöt tavaroiden lisäämiseksi johonkin luetteloista

1. Kukin jäsenvaltio voi esittää komissiolle asianmukaisesti perustellun pyynnön lisätä lainvalvontaa varten suunniteltuja tai markkinoituja tavaroita liitteeseen II, liitteeseen III tai liitteeseen III a. Tällaisessa pyynnössä on oltava
 - a) tiedot tavaroiden rakenteesta ja ominaispiirteistä;
 - b) tiedot kaikista tarkoituksista, joihin niitä voi käyttää; ja
 - c) tiedot kansainvälisistä tai kansallisista säännöistä, joita rikottaisiin, jos tavaroita käytettäisiin lainvalvontaan.
2. Komissio voi kolmen kuukauden kuluessa pyytää pyynnön esittänyttä jäsenvaltiota toimittamaan lisätietoja, jos se katsoo, että pyynnöstä puuttuu yhtä tai useampaa merkityksellistä näkökohtaa koskevia tietoja tai että yhdestä tai useammasta merkityksellisestä näkökohdasta tarvitaan lisätietoja. Se ilmoittaa näkökohdat, joista lisätietoja on toimitettava.
3. Jos komissio katsoo, ettei lisätietojen pyytäminen ole tarpeen tai soveltuvin osin sen saadessa pyytämänsä lisätiedot, komissio aloittaa kuuden kuukauden kuluessa menettelyn pyydetyn muutoksen hyväksymiseksi tai ilmoittaa pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle syyt, joiden vuoksi menettelyä ei aloiteta.”

13) Lisätään 13 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Henkilötietojen käsittely

Henkilötietoja on käsiteltävä ja vaihdettava niiden sääntöjen mukaisesti, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY* ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001**.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1)."

- 14) Poistetaan 15 artikla.
- 15) Lisätään 15 artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

"15 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.
2. Siirretään 12 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle viideksi vuodeksi ... päivästä ...kuuta Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 12 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

15 b artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 15 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio

kumoo säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.”

15) Muutetaan liitteet seuraavasti:

- a) Poistetaan liitteessä III oleva 4 jakso.
- b) Lisätään uusi liite III a tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.
- c) Lisätään uusi liite III b tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan 6 kohtaa ja 1 artiklan 7 kohtaa, siltä osin kuin siinä lisätään 7 d artikla, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja